

са шки и ми зарача да ти кажа, да отидишь да са бѣшиъ съ Амалика царя, и като го повѣдишь; нищо живо да не оставишь, нити да земнишь нѣщо. Войската, жените и дѣцата имъ до кракъ да изсѣчешъ, и сичкото да предадешъ на калачъ и на огнь, но отъ иманіето имъ и отъ работыте имъ нищо да не земнешъ: защото тѣй зарача господь. И Саулъ отиде съ 430 хиледы дѣшы войска, и повѣди Амалика царя, но сичките до единъ не постѣче, и живи остави, и много добытъкъ и дрѹги скѣпы работы зема, противъ божіатъ заповѣдь. Тога богъ съ прогнѣки на Саула, и проводи Самѣила да мѣ каже, какъ богъ станалъ пишманъ, дѣто направилъ Саула царь Израилскій, като не упазилъ божіатъ заповѣдь, но зелъ отъ чѣздыте изичныцы най добрыте добытъцы, И като мѣ казалъ Самѣилъ, защо ги е зелъ? Саулъ рече: зехъ ги да направѣ съ тѣхъ на бога жертвѣ. А Самѣилъ каза: царю, богъ не ще тѣквази жертвѣ, но иска да пазиме добрѣ неговыте заповѣди. Тога Самѣилъ остави Саула като недостоеиъ, и отиде та помаза съ масло Давида, за царь Израилскій. А въ царь Саула влезна дѣвола споредъ божіето повеленіе, и го мѣчаше за неговымъ грѣхъ. Ето какъ влѣзва дѣвола въ челоуѣка, който потъпкава божіата заповѣдь: защото, кога съгрѣши челоуѣкъ, тога божіа дѣхъ повѣтѣва отъ него, и влѣзва дѣвола въ него, като въ пѣста колибѣ и го мѣчи. Каквото рекалъ нѣкога самъ богъ на Мойсеа: не може да живѣи моя дѣхъ въ тѣзи челоуѣцы: защото живѣатъ грѣшно. Ето какъ остава богъ челоуѣка и го предава на дѣвола за грѣха мѣ. Но да не мыслите чи богъ само грѣшните предава на дѣвола, но знайте чи много пѣти предава и праведните, за да испита тѣхното тѣрпѣніе, и да покажи на свѣта образъ (юрнекъ) на тѣрпѣніето: Предава богъ добрите челоуѣцы на дѣвола, не да ги погѣби, но да имъ умножи заплатата за тѣхното тѣрпѣніе, както умножи на праведнаго Юва, на апостола Павла, на свѣтаго ектатіа, и на дрѹги везчетны праведницы. Не можилъ дѣвола да повреди нищо добрыте челоуѣцы, само имъ умножилъ отъ бога заплататъ, и ги направилъ голѣмъ примѣръ на тѣрпѣніето. Ето за тѣзи двѣ работы, сирѣчь: за грѣха и за испитаніе дозволава богъ на дѣвола, да поврежда челоуѣка. Дѣвола сѣкога съ трѣди да отъ дѣли челоуѣка одъ бога, и сѣе междѹ христоватъ наука еретическъ, отъ копто быватъ еретицыте на свѣта. Той привелъ испърво на свѣта идолопоклонството и многобожіето, за което челоуѣцыте колеха сыновете си и дѣщирите си на жертвѣ за бѣсовете. („и пожроша сыны свои и дѣщери бѣсовомъ“) той испѣди Адама отъ рай, да съ мѣчи въ сичкѣмъ си животъ, и да плаче 900 години срещю рай, своите скорбы и трѣдове, каквото съ мѣчилъ отъ дѣвола и днешнымъ бѣсенъ.